

Thesis Title Anti-inflammatory Activity of Alkaloid
 Bukittinggine from *Sapium baccatum* Roxb.

Author Miss Yaowaluk Thitiponpunt

M.Sc. Pharmacology

Examining Committee :

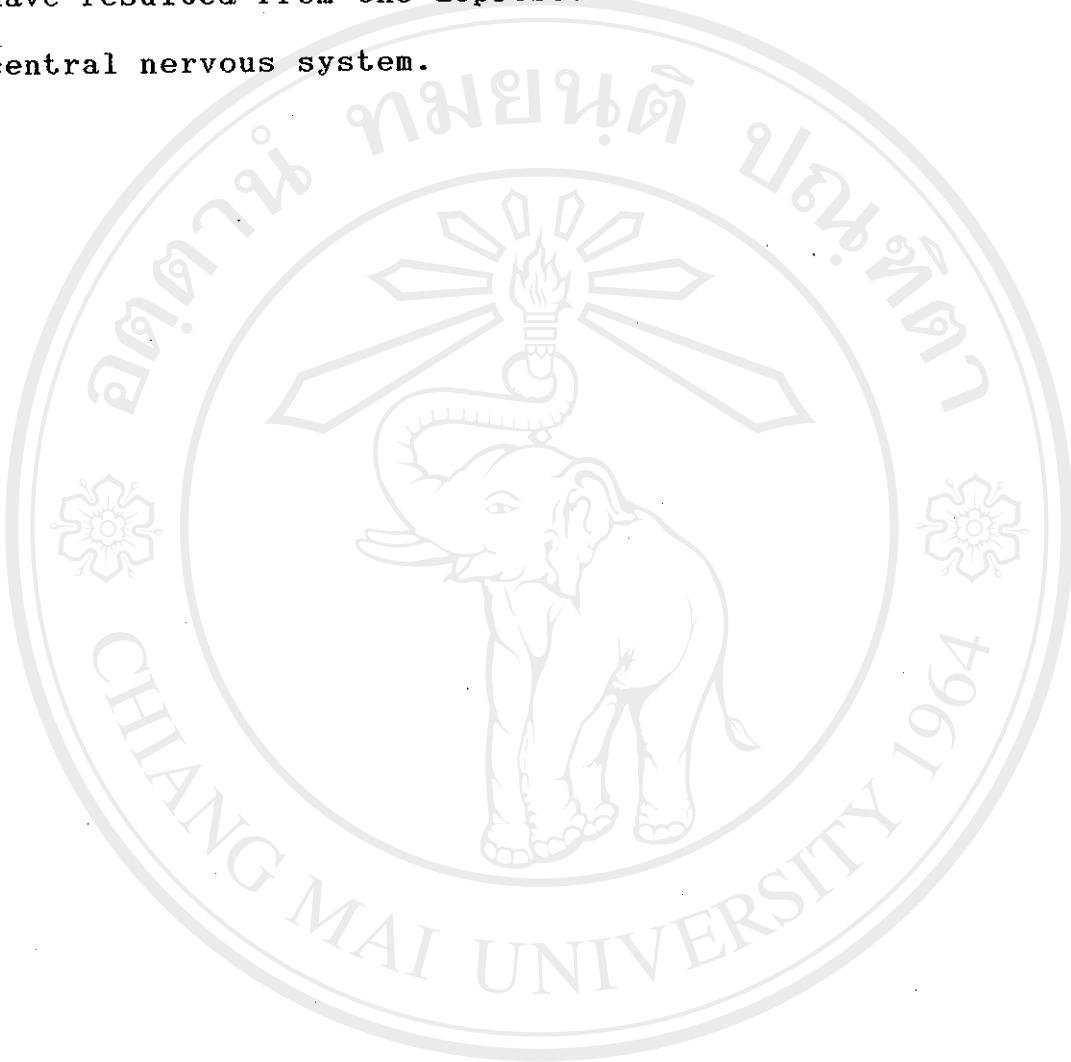
Assist.Prof.Dr. Ampai	Panthong	Chairman
Assist.Prof.Dr. Duangta	Kanjanapothi	member
Assist.Prof. Tawat	Taesotikul	member
Assoc.Prof. Dr. Udom	Boonayathap	member

Abstract

Bukittinggine, a major alkaloid of a plant *Sapium baccatum* Roxb. (Euphorbiaceae), was evaluated for anti-inflammatory and related activities on various experimental animal models. Bukittinggine at a dose of 100 mg/kg exhibited a profound anti-inflammatory effect on the carrageenin-induced paw edema in rats. The dose-response regression lines of both bukittinggine and ASA at the third hour after carrageenin injection were found to be parallel. The high positive correlations of the dose-response curves of both tested substances suggested the dose-related manner of their anti-inflammatory effect. In subchronic and chronic inflammatory models, bukittinggine was found to exert anti-inflammatory effect on adjuvant-induced arthritis and its effectiveness was comparable to that of ASA. Bukittinggine also showed significant inhibitory effect on the

late proliferative phase of inflammatory process when tested on cotton pellet-induced granuloma formation. Prednisolone, a steroid drug, exerted profound inhibitory effect on both models. It is unlikely that bukittinggine possessed similar mechanism of anti-inflammatory action as steroid drugs, since it was found to devoid of steroid-like effects, such as decrease of thymus weight and body weight gain. In the rat pleurisy model, bukittinggine exhibited marked inhibitory effect on exudative formation, accumulation of leukocytes and on the PGE₂-like activity of the exudate. From the results obtained, the mechanisms of the anti-inflammatory action of bukittinggine can be postulated to be due to an inhibition of prostaglandin biosynthesis, interaction with some mediators thereby reducing the increased vascular permeability, interference with leukocytic mobilization as well as with connective tissue proliferation. The inhibitory effect of bukittinggine on prostaglandin biosynthesis is supported by the antipyretic effect of bukittinggine in yeast-induced hyperthermia in rats, since prostaglandin production in the central nervous system is the final common pathway responsible for fever induction. In analgesic test, bukittinggine possessed comparable inhibitory activity as aspirin on acetic-induced writhing response. Bukittinggine exhibited weak effect in the tail-flick test when compared with morphine. These results rather suggest the peripheral mechanism of analgesic activity of bukittinggine. In the motor activity test, bukittinggine at the

high dose of 150 mg/kg caused a decrease of motor activity, which may have resulted from the depressive effect of bukittinggine on the central nervous system.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ฤทธิ์ระจับอาการอักเสบของอัลคาลอยด์ บักกิตติงกิน

จากต้น *Sapium baccatum* Roxb.

ชื่อผู้เขียน

นางสาวเยาวลักษณ์ วุฒิผลพันธ์

วิชาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาเภสัชวิทยา

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ผศ. ดร. อร่าม กีนอง ประธานกรรมการ

ผศ. ดร. ดวงตา กาญจน์โนนี กรรมการ

ผศ. ชรัส แต้สอดถิกุล กรรมการ

รศ. ดร. อุดม บุญยறรพ กรรมการ

บทคัดย่อ

บักกิตติงกิน เป็นอัลคาลอยด์สำคัญตัวหนึ่งที่สกัดได้จากต้น *Sapium baccatum* Roxb. ในวงศ์ Euphorbiaceae การประเมินฤทธิ์ระจับอาการอักเสบและฤทธิ์อ่อน化 ที่สมพนธ์กันโดยใช้วิธีการทดลองหลายวิธี พบว่าบักกิตติงกินในขนาด 100 มก/กг สามารถขับยั้งการบวมของอุ้งเท้าหมูขาวที่เกิดจากสารカラเจนิน (carageenin) เมื่อหาความสัมพนธ์ระหว่างขนาดของยาที่ใช้กับผลของการตอบสนองในชั่วโมงที่ 3 หลังจากฉีดカラเจนิน พบว่าเส้น Graf ของบักกิตติงกินและแอลไฟรินซานกัน จากการที่ Graf ของสารทึบส่องชนิดมีความสัมพนธ์กันในเชิงบวกต่อหน้างสูง แสดงว่าฤทธิ์ขับยั้งการอักเสบของสารทึบส่องชนิดอยู่กับขนาดของสารที่ใช้ ส่วนฤทธิ์ระจับอาการอักเสบในระยะเกือบเรื้อรัง และระยะเรื้อรังนี้ พบว่านักกิตติงกินมีฤทธิ์ระจับอาการบวมของอุ้งเท้าหมูที่เกิดจาก adjuvant ได้เทียบเท่ากับแอลไฟริน เมื่อทำการทดลองโดยใช้ก้อนสำลีเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดการสร้าง granuloma พบว่าบักกิตติงกินสามารถขับยั้ง proliferation ของเซลล์ชั้งกีอีเป็นกระบวนการหนึ่งของการอักเสบระยะเรื้อรังได้อย่างมีนัยสำคัญ เพรอนนิโซโลนชั้งเบ็นญาในกลุ่มสเตียรอยด์สามารถระจับอาการอักเสบในการทดลองทึบส่องแบบได้ดี นอกจากนี้เพรอนนิโซโลนชั้งมีฤทธิ์ลดน้ำหนักของต่อม thymus และการเพิ่มขั้นของน้ำหนักตัว เนื่อง

จากพบว่าบักษิตติงกินไม่มีฤทธิ์เหล่านี้ ตั้งนี้จึงคาดว่าบักษิตติงกินน่าจะมีการออกฤทธิ์ที่ต่างจากยาในกลุ่มสเตียรอยด์ จากการทดลองโดยทำให้เกิดการอักเสบในช่องปอดของหนูขาว (rat pleurisy) พบว่าบักษิตติงกินมีฤทธิ์สูงในการยับยั้งการเกิด exudate, การสะสมของเม็ดเลือดขาวและการสร้างสารที่มีฤทธิ์คล้ายไพรสตาแกลนдинส์ใน exudate จากการทดลองคาดว่ากลไกการออกฤทธิ์จะขึ้นจากการอักเสบของบักษิตติงกินนี้อาจเป็นผลจากการยับยั้งชีวสังเคราะห์ของไพรสตาแกลนдинส์ (Prostaglandins or PGs), การทำปฏิกิริยา กับสารสื่อกลาง (mediators) บางชนิด, การลดการซึมผ่านผนังเส้นเลือดที่เพิ่มขึ้น การควบคุมการเคลื่อนที่ของเม็ดเลือดขาวและการยับยั้ง proliferation ของ connective tissue การคาดหมายกลไกการออกฤทธิ์ขึ้นจากการสังเคราะห์ของไพรสตา แกลนдинส์มีข้อสนับสนุนจากการพบว่าบักษิตติงกินมีฤทธิ์ลดไข้ในหนูที่ใช้ยาสต์กระตุ้นให้เกิดไข้ ทั้งนี้ เพราะการสังเคราะห์ไพรสตาแกลนдинส์ในระบบประสาทส่วนกลาง เป็นจุดรวมของ กลไกในการทำให้เกิดไข้ ในการทดลองที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดโดยการฉีดติ๊ก พบว่า บักษิตติงกินออกฤทธิ์ระงับความเจ็บปวดได้ดีพอๆ กันและไวริน แต่บักษิตติงกินมีฤทธิ์เพียง เล็กน้อยในการทดลอง tail-flick เมื่อเทียบกับมอร์ฟีน จึงคาดว่าบักษิตติงกินน่าจะ ออกฤทธิ์ระงับความเจ็บปวดโดยผ่านกลไกในระบบประสาทส่วนกลางมากกว่า ส่วนใน การศึกษา motor activity พบว่า เมื่อให้บักษิตติงกินในขนาดสูงคือ 150 มก/กก สามารถ motor activity ได้ถ่ายทอดมีนัยสำคัญชี้งອາຈເນື່ອງມາຈາກบักษิตติงกินมีฤทธิ์กด ระบบประสาทส่วนกลางได้